

La identitat en dubte

written by Fredi Bentanachs | 26 de desembre de 2022

El darrer bastió que forjà la nostra nació, els Països Catalans, són la llengua, la cultura i la manera de ser. És per això que des del 1640, els castellans volen destruir qualque rastre del nostre passat unit i gloriós. L'eixida nacional occitano-catalana té més de 1000 anys d'identitat nacional, la marca hispànica de Carlemany marcava els fonaments de la catalanitat. La traïció del rei franc Hug Capet al comte Borrell II en no acudir en ajuda dels súbdits catalans contra el atac sarraïns deslliura el pacte feudal i converteix el Principat català en independent. Aviat tots els comptes catalans s'apleguen al voltant del lideratge del comte de Barcelona (per als catalans el títol de comte de Barcelona té el mateix rang de rei, és la nostra forma de comandament). A poc a poc forgem la nostra cultura, lleis i llengua catalana, reconeixent l'occità com ha llengua germana que encara parlen a la Val d'Aran.

Mai la nació catalana no va mirar a ponent, l'expansió fou consolidar les costes mediterrànies de València, Múrcia i Almeria, i expandir-se cap al Mediterrani, les Illes Balears, Sardenya, Sicília, Nàpols, Grècia, i assegurar el transport segur de mercaderies per la mare-nostrum, foragitant els atacs pirates sarraïns d'Algèria, Tunísia i l'imperi Otomà. Al marge d'escaramuses, amb venecians, napolitans, francs i el Papat, pel que fa als càtars, força catalana s'hi va posicionar al costat dels càtars, també quan es produir un cisme a l'Església Catòlica amb el papat d'Avinyó, separat de Roma. Després vindria la guerra francopapal i la desfeta de Muret, que destruï el papat d'Avinyó i frenà l'expansió occitano catalana.

Per un tractat del rei Jaume I amb Castella, una de les dones del conqueridor fou una filla del rei castellà Alfons X i el regne de Múrcia i les terres d'Almeria foren cedidas a

Castella, que restableix la frontera catalana de Salses fins a Guardamar i de Fraga fins a Maó, l'Alguer, més el petit regne d'Aragó cedit al comtat català pel rei Ramir I, el Monjo, que va lliurar la filla al comte català per fer prevaldre el regne d'Aragó davant de l'expansionisme bàrbar de Castella.

Amb aquest petit regne es fundà la confederació catalanoaragonesa, i els catalans sempre varen respectar llur cultura i llengua (la fabla), i varen defensar-los de l'expansionisme castellà.

A grans trets, i saltant fites històriques, aquesta introducció serveixi per situar-nos, l'odi de Castella a Catalunya té segles de mala convivència, que culmina el criminal Borbó Felip V amb el decret de Nova Planta, una colla de lleis destinades a destruir la nació catalana i fer desaparèixer la nostra identitat. Des de fa 300 anys que els catalans lluitem per la nostra supervivència com a poble, a voltes amb lluita armada almenys durant tot el segle XIX i XX, i diversos intents polítics o democràtics, sempre condemnats al fracàs. Des de la Primera República de Pi i Maragall a la Mancomunitat, la 2a República, i el règim del 78 amb la tornada del President Tarradellas de l'exili, Madrid, Espanya mai no ha tolerat el reeixir dels catalans. El pla d'Espanya és executar el genocidi cultural i polític de tota la nació catalana, començant per destruir la nostra identitat nacional, la llengua, destruir la unitat del català/valencià/balear, que tan majestuosament Alcover-Moll va plasmar en el diccionari més perfecte del català i totes les variants.

Per primer cop en la història, el català, la nostra identitat nacional, està en perill real de desaparèixer en els pròxims decennis. La desídia del govern actual i de partits com ERC, el seu sectarisme que els cega a la realitat, o les posicions esquerra contra dreta de la CUP i partits marxistes antiquats amb unes polítiques no evolucionades des dels anys 70, fan que s'abandoni l'essència del català i es prioritzi la massiva immigració sense control d'altres cultures que sumat als atacs

espanyols a la nostra cultura i no tenir cap llei que ens empari per poder integrar com cal les persones nouvingudes, ni poder explicar la realitat lingüística i cultural d'on volen formar llur futur, posa en perill com mai el nostre poble.

L'única forma de revertir aquests caos és desplegar la DUI votada en referèndum vinculant l'1-0 i ratificat al 27-0 al Parlament català, és proclamar d'immediat la República Catalana votada. I ser capaços d'entendre que els enfrontaments amb Espanya hi seran dissortadament. D'aquí les presses dels espanyols per canviar les lleis i la pròpia Constitució, no per millorar, sinó per entorpir i castigar encara més la nació catalana i enfortir Espanya.

Si volem sobreviure, cal forjar de nou les essències culturals, defensar la nostre llengua i cultura. Si volem sobreviure com a poble només la independència pot revertir la situació i salvar la Pàtria. Ni taules ni diàleg ni eleccions. Desplegar la DUI votada i defensar al territori. L'única esperança.

Donec perfíciam.